

Dicționarul de orice fel - dacă este bine gândit pentru fiecare categorie a publicului - ne călăuzește încă de la primele cuvinte și apoi ne rămâne tot restul vieții un prieten nedespărțit.
Prof. Andrei Bantaș

La ora actuală există foarte puține resurse românești pe Internet iar dintre cele existente, și mai puține sunt în limba română. Este de prisos să amintim că material informativ strict științific nu există... Într-un astfel de moment este important ca fiecare să-și aducă propriul său aport în domeniul în care consideră de cuviință să o facă.

CAVE LION - Dicționar de Medicină este primul dicționar de medicină în limba română din Internet. El este pus la dispoziția celor care studiază medicina și au nevoie de astfel de informații sau oricărei persoane interesate în parcurgerea unui material informativ din domeniul medicinei. Intenția este de a realiza o enciclopedie în domeniu, cu informații suplimentare și imagini, acolo unde este cazul. Dicționarul de față este „un cal de cursă lungă“, el se va dezvolta în timp, odată cu autorul său.

După un studiu al dicționarelor prezente pe Internet s-a ajuns la concluzia că există tendința de a acorda mai multă importanță funcționalității decât aspectului sau utilității dicționarului respectiv. Multe dicționare sunt baze de date cu funcții de căutare complexe însă puține furnizează informații bogate în conținut iar cele mai multe dintre ele sunt construite primitiv. Sperăm ca prin prezenta lucrare să depășim carențele predecesorilor noștri.

Pentru a respecta tradiția din lexicografia națională, **Dicționarul de Medicină** indică și originea cuvintelor înregistrate, deși nu este un dicționar etimologic propriu-zis.

Se recomandă evitarea browserelor cu setări care nu suportă caracterele „ș“ și „ț“, întrucât înlocuirea lor cu „s“ și „t“ poate denatura sensul unui cuvânt.

Orice sugestie este binevenită la adresa cavelion@writeme.com

www.trafic.r

A

abces *s.n.* - acumulare de puroi într-un țesut sau organ (<fr. abces)

acromegalie *s.f.* - dezvoltare exagerată a extremităților corpului (<fr. acromégalie)

acupunctură *s.f.* - tratament medical prin înțepături în diferite puncte ale corpului. (<fr. acupuncture)

adenoid, -ă *adj.* - cu aspect glandular (<fr. adénoïde)

adenom *s.n.* - tumoare benignă a unei glande (<fr. adénome)

adenopatie *s.f.* - boală a ganglionilor limfatici (<fr. adénopathie)

adipsie *s.f.* - lipsă de sete (<fr. adipsie)

adrenalină *s.f.* - hormon al glandelor suprarenale. (<fr. adrénaline)

aerofagie *s.f.* - înghițirea unei mari cantități de aer (<fr. aérophagie)

aerofobie *s.f.* - teamă patologică de aer (<fr. aérophobie)

aeroterapie *s.f.* - tratament al unor boli prin cură de aer (<fr. aérothérapie)

afazie *s.f.* - tulburare de limbaj (<fr. aphasie)

afonie *s.f.* - pierdere patologică a glasului (<fr. aphonie)

agorafobie *s.f.* - teamă patologică de a traversa spații largi (<fr. agoraphobie)

albumină *s.f.* - subsanță proteică complexă din materia vie (<fr. albumine)

alcoolemie *s.f.* - prezența alcoolului în sânge (<fr. alcoolémie)

alelă *s.f.* - genă care prezintă mai multe forme (<fr. allele)

alergie *s.f.* - reacție modificată a unui organism față de un agent microbian, chimic etc. (<fr. allergie)

alopatie *s.f.* - tratament medical bazat pe mijloace contrare naturii bolii (<fr. allopathie)

amigdalită *s.f.* - inflamație acută a amigdalelor

anemie *s.f.* - stare de slăbiciune cauzată de scăderea numărului de globule roșii din sânge (<fr. anémie)

anevrism *s.n.* - dilatare a peretelui unui vas sangvin (<fr. anévrisme)

anexită *s.f.* - inflamație a anexelor uterului (ovare, trompe). (<fr. annexite)

anghină/angină *s.f.* - **1** inflamație a faringelui și a amigdalelor. **2** ~ *pectorală* . = boală care se manifestă prin accese de sufocare și dureri în regiunea inimii. (<fr. angine, germ. Angine)

angiografie s.f. - radiografie a vaselor sangvine (<fr. angiographie)

antibiogramă s.f. - metodă de laborator prin care se determină antibioticul cel mai indicat contra unei infecții microbiene. (<fr. antibiogramme)

antibiotic, -ă adj., s.n. - (substanță organică) cu efect bacteriostatic. (<fr. antibiotique)

antigen s.m. - substanță care determină formarea de anticorpi. (<fr. antigène)

antiseptic, -ă adj., s.n. - (medicament) care combate infecțiile microbiene (<fr. antiseptique)

apendice s.n. - mică prelungire a cecului (<fr. appendice)

apendicită s.f. - inflamație a apendicelui (<fr. appendicite)

apiterapie s.f. - tratament cu produse agricole (<fr. apithérapie)

apofiză s.f. - proeminență pe suprafața unui os (<fr. apophyse)

apoplexie s.f. - pierdere bruscă a cunoștinței, cauzată de o hemoragie cerebrală (<fr. apoplexie)

arahnoïdă s.f. - meninge mijlociu (<fr. arachnoïde)

aritmie s.f. - tulburare a ritmului normal al inimii. (<fr. arythmie)

arteră s.f. - vas sangvin care duce sângele de la inimă la organe și țesuturi (<fr. artère)

arteriografie s.f. - radiografie a arterelor (<fr. artériographie)

arterioscleroză s.f. - îngroșare și sclerozare a pereților arterelor (<fr. artériosclérose)

arterită s.f. - inflamație a unei artere (<fr. artérite)

artrită s.f. - inflamație a unei articulații (<fr. arthrite)

artrism s.n. - stare de boală cauzată de o încetinire a proceselor de nutriție. (<fr. arthritisme)

artrografie s.f. - radiografie a unei articulații (<fr. arthrographie)

artrologie s.f. - studiul articulațiilor (<fr. arthrologie)

artroză s.f. - afecțiune cronică degenerativă a articulațiilor (<fr. arthrose)

astenie s.f. - stare de slăbiciune și oboseală (<fr. asthénie)

astigmatism s.n. - defect al vederii cauzat de inegalitatea curburii corneei sau cristalinelui. (<fr. astigmatisme)

astmă s.f. - boală cauzată de greutatea în respirație (<fr. asthme)

ateroscleroză s.f. - depunere de grăsimi pe peretele intern al arterelor (<fr. athérosclérose)

atonie s.f. - diminuare a elasticității țesuturilor (<fr. atonie)

atrium s.n. - compartiment superior al inimii (<lat. atrium)

atrofie *s.f.* - regresiune morfoligică ori funcțională a unui țesut sau organ. (<fr. atrophie)

auricul *s.n.* - atrium (<fr. auricule)

avitaminoză *s.f.* - boală provocată de lipsa vitaminelor din alimentație. (<fr. avitaminose)

axon *s.m.* - prelungire a celulei nervoase (<fr. axone)

www.trafic.r

B

bacteriologie *s.f.* - studiul bacteriilor (<fr. bactériologie)

bacteriostatic, -ă *adj.*, *s.n.* - (antibiotic) care împiedică dezvoltarea bacteriilor. (<fr. bactériostatique)

balneologie *s.f.* - studiul acțiunii curative a apelor minerale sau termale și a nămolurilor (<fr. balnéologie)

balneoterapie *s.f.* - tratament cu ape minerale sau termale și nămoluri (<fr. balnéothérapie)

benign, -ă *adj.* - (despre boli) ușor vindecabil (<lat. benignus)

biceps *s.m.* - mușchi între umăr și cot (<fr. biceps)

biopsie *s.f.* - examen histologic al unei porțiuni dintr-un țesut viu (<fr. biopsie)

bioritm *s.n.* - desfășurarea ritmică a activităților vitale (<engl. biorythm)

biotic, -ă *adj.* - referitor la activitatea vitală (<fr. biotique)

blastoderm *s.n.* - membrană care dă naștere corpului embrionului. (<fr. blastoderme)

blastulă *s.f.* - a doua fază în dezvoltarea unui embrion (<fr. blastule)

blefarită *s.f.* - inflamație a pleoapelor (<fr. blépharite)

brahicefal, -ă *adj.* - cu craniul aproape rotund (<fr. brachycéphale)

bronhie *s.f.* - ramificație a traheii (lat. bronchia)

bronhografie *s.f.* - radiografie a bronhiilor (<fr. bronchographie)

bronhopatie *s.f.* - afecțiune a bronhiilor (<fr. bronchopathie)

bronhoscopie *s.f.* - examinare vizuală a bronhiilor (<fr. bronchoscopie)

bronșită *s.f.* - inflamație a bronhiilor (<fr. bronchite)

bursă *s.f.* - mic sac în piele cu lichid vâscos (<fr. bourse)

www.trafic.r

C

- calcifia** *vr.* - (despre țesuturi) a se întări prin depunere de săruri de calciu (după fr. calcification)
- calcul** *s.m.* - piatră la rinichi (<fr. calcul)
- cancer** *s.n.* - tumoră malignă, formată prin înmulțirea dezordonată a unui țesut organic (<fr. cancer)
- cancerigen, -ă** *adj.* - care produce cancer; oncogen (<fr. cancérigene)
- canceriologie** *s.f.* - oncologie (<fr. cancérologie)
- cangrenă** *s.f.* - putrezire a țesuturilor (<it. cangrena)
- carcinom** *s.n.* - tumoră malignă a țesutului epitelial (<fr. carcinome)
- cardie** *s.f.* - orificiu al stomacului care comunică cu esofagul (<fr. cardia)
- cardiografie** *s.f.* - înregistrare a bătăilor inimii (<fr. cardiographie)
- cardiologie** *s.f.* - studiul inimii și al afecțiunilor ei (<fr. cardiologie)
- cardiopatie** *s.f.* - boală de inimă (<fr. cardiopathie)
- catalepsie** *s.f.* - înțepenire bruscă a mușchilor și încetarea unor funcții cerebrale (<fr. catalepsie)
- cataractă** *s.f.* - opacifiere a cristalinului (<fr. cataracte)
- catgut** *s.n.* - fir pentru suturi chirurgicale (<fr. catgut)
- centrozom** *s.m.* - corpuscul din centrul celulei, care intervine în mitoză (<fr. centrosome)
- cerebel** *s.m.* - creierul mic (<lat. cerebellum)
- cerumen** *s.n.* - materie ceroasă din urechi (<fr. cérumen)
- chemoterapie/chimioterapie** *s.f.* - terapie prin substanțe chimice (<engl. Chemotherapie, fr. chimiothérapie)
- chil** *s.n.* - lichid din intestinul subțire, rezultat al digestiei (<fr. chyle)
- chim** *s.n.* - amestec rezultat din digerarea parțială a alimentelor din stomac (<fr. chyme)
- chirurgie** *s.f.* - tratare a bolilor prin operații (<fr. chirurgie)
- chist** *s.n.* - tumoră benignă (<fr. kyste)
- chiuretaj** *s.n.* - curățire a suprafeței unei mucoase (<fr. curetage)
- cifoză** *s.f.* - încovoiere înapoi a coloanei vertebrale (<fr. cyphose)
- cistită** *s.f.* - inflamație a vezicii urinare (<fr. cystite)

- cistografie** *s.f.* - radiografie a vezicii urinare (<fr. cystographie)
- cistoscopie** *s.f.* - examen endoscopic al vezicii urinare (<fr. cystoscopie)
- citobiologie** *s.f.* - biologie celulară (<fr. cytobiologie)
- citodiagnostic** *s.n.* - diagnostic bazat pe studiul microscopic al celulelor (<fr. cytodiagnostic)
- citogenetică** *s.f.* - studiul cromozomilor (<fr. cytogénétique)
- citoliză** *s.f.* - distrugere a elementelor celulare (<fr. cytolyse)
- citologie** *s.f.* - studiul celulei (<fr. cytologie)
- citoplasmă** *s.f.* - substanță fundamentală vie a celulei (<fr. cytoplasme)
- citopoieză** *s.f.* - formare a celulelor (<fr. cytopoiese)
- citostatic**, -ă *adj., s.n.* - (substanță) care împiedică înmulțirea celulelor (<fr. cytostatique)
- claviculă** *s.f.* - os care leagă omoplații de stern (<fr. clavicule)
- coccis** *s.n.* - os triunghiular la extremitatea de jos a coloanei vertebrale (<fr. coccyx)
- colagen** *s.n.* - proteină complexă din piele, cartilaje etc. (<fr. collagene)
- colecistită** *s.f.* - inflamație a veziculei biliare (<fr. cholécystite)
- coledoc** *s.n.* - canal prin care se varsă fierea în duoden (<fr. cholédoque)
- colică** *s.f.* - durere abdominală puternică (<fr. colique)
- colită** *s.f.* - inflamație a colonului (<fr. colite)
- colon** *s.n.* - porțiune finală a intestinului gros (<côlon)
- comă** *s.f.* - pierdere a cunoștinței, cauzată de o hemoragie cerebrală, diabet etc. (<fr. coma)
- comisură** *s.f.* - fascicul de fibre nervoase care unește două regiuni simetrice ale emisferelor cerebrale (<fr. commissure)
- congestie** *s.f.* - aflux anormal de sânge; inflamație; hiperemie (<fr. congestion)
- conglutina** *vt.* - a coagula (<fr. conglutiner)
- conioză** *s.f.* - boală produsă de inhalarea de praf (<fr. coniose)
- conjunctivită** *s.f.* - inflamație a conjunctivei (după fr. conjunctivite)
- coprologie** *s.f.* - studiul biologic al fecalelor (<fr. coprologie)
- coprostază** *s.f.* - acumulare de fecale în organism (<fr. coprostase)
- cord** *s.n.* - inimă (<lat. cor)

cornee *s.f.* - membrană anterioară, transparentă, a ochiului (<fr. cornée)

cortex *s.n.* - scoarță (cerebrală) (<lat. cortex)

corticosteron *s.m.* - hormon din cortexul suprarenal (<fr. corticostérone)

corticosuprarenală *s.f.* - regiune corticală a glandei suprarenale (după fr. cortico-surrénale)

cortizon *s.n.* - hormon al corticosuprarenalei (<engl. cortisone)

coxalgie *s.f.* - osteoartrită a șoldului (<fr. coxalgie)

coxartroză *s.f.* - reumatism cronic la șoldului (<fr. coxarthrose)

coxă *s.f.* - prima articulație de la picioarele insectelor (<lat. coxa)

craniologie *s.f.* - studiul craniului (<fr. crâniologie)

cranioscopie *s.f.* - determinare a calităților intelectuale și morale după forma craniului (<fr. crânioscopie)

craniu *s.n.* - scheletul osos al craniului (<lat. cranium)

crioanestezie *s.f.* - anestezie prin frig. (<fr. cryanesthésie)

criobiologie *s.f.* - studiul fenomenelor biologice care se produc sub efectul frigului (<fr. cryobiologie)

crioterapie *s.f.* - tratament cu ajutorul temperaturilor foarte joase (<fr. cryothérapie)

cubitus *s.n.* - osul principal al antebrățului (<lat. cubitus)

www.trafic.r

D

defectologie *s.f.* - studiu al celor cu deficiențe senzoriale și intelectuale (<rus. defektologii)

degluțiție *s.f.* - înghițire (<fr. déglutition)

dendrită *s.f.* - prelungire protoplasmatică a neuronului (<fr. dendride)

dentină *s.f.* - țesut osos care formează pulpa dintelui (<fr. dentine)

dentiție *s.f.* - **1** apariția dinților la copii. **2** totalitatea dinților și așezarea lor (<fr. dentition)

denutriție *s.f.* - stare a unui țesut sau organism în care predomină dezasimilația (<fr. dénutrition)

deontologie *s.f.* - totalitatea normelor care reglementează relațiile dintre medici și dintre aceștia și pacienții lor (<fr. déontologie)

depigmentație *s.f.* - decolorare a pielii (<fr. dépigmentation)

dermatită *s.f.* - inflamație a pielii (<dermatite)

dermatologie *s.f.* - ramură a medicinei care se ocupă cu bolile pielii (<fr. dermatologie)

dermatomicoză *s.f.* - afecțiune a pielii, provocată de ciuperci parazite (<fr. dermatomycose)

dermatoză *s.f.* - boală de piele (<fr. dermatose)

dermă *s.f.* - țesut fibros conjunctiv, strat mijlociu al pielii (<fr. derme)

dextrocardie *s.f.* - situare a inimii în partea dreaptă (<fr. dextrocardie)

diabet *s.n.* - boală caracterizată prin mărirea cantității de zahăr în sânge și în urină (<fr. diabete)

diafiză *s.f.* - parte mediană a unui os lung (<fr. diaphyse)

diaforeză *s.f.* - transpirație abundentă (<fr. diaphorese)

diafragmă *s.f.* - mușchi între torace și abdomen (<fr. diaphragme)

diagnostic *s.n.* - identificarea unei boli după simptome (<fr. diagnostic)

dializă *s.f.* - metodă terapeutică de curățire a sângelui în cursul insuficiențelor renale (<fr. dialyse)

diencefal *s.n.* - parte a creierului situată între emisfere și trunchiul cerebral (<fr. diencéphale)

digestie *s.f.* - proces fiziologic de transformare a alimentelor în produși asimilabili (<fr. digestion)

diplegie *s.f.* - paralizie bilaterală (<fr. diplégie)

dischilie *s.f.* - tulburare a etapelor secreției salivare

discopatie *s.f.* - boală a discurilor intervertebrale (<fr. discopathie)

disfagie *s.f.* - dificultate la înghițit (<fr. dysphagie)

dispnee *s.f.* - respirație grea (<fr. dyspnée)

distrofie *s.f.* - leziune organică datorată unei tulburări de nutriție (<fr. dystrophie)

dizenterie *s.f.* - boală infecțioasă manifestată prin diaree dureroasă, cu sânge. (<fr. dysentérie)

E

ectoderm *s.n.* - înveliș extern al embrionului (<fr. ectoderme)

ectopie *s.f.* - poziție anormală a unui organ (<fr. ectopie)

eczemă *s.f.* - boală de piele care provoacă erupții și mâncărime (<fr. eczéma)

edem *s.n.* - acumulare de lichid în țesuturi (<fr. oedeme)

electrocardiogramă *s.f.* - grafic reprezentând curenții produși de contracțiile inimii (<fr. électrocardiogramme)

electroencefalogramă *s.f.* - reprezentarea grafică a activității electrice a creierului (<fr. électroencéphalogramme)

electroterapie *s.f.* - tratament medical cu ajutorul curenților electrice (<fr. électrothérapie)

elongație *s.f.* - întinderea terapeutică a unui ligament sau nerv (<fr. élongation)

embolie *s.f.* - astuparea unui vas sangvin cu un cheag de sânge (<fr. embolie)

embriogeneză *s.f.* - dezvoltare embrionară (<fr. embryogenese)

embriologie *s.f.* - studiu al stadiilor de dezvoltare a embrionului (<fr. embryologie)

embrion *s.m.* - primul stadiu din viața unui organism, începând de la fecundarea oului (<fr. embryon)

emfizem *s.n.* - umflătură produsă prin infiltrarea aerului în țesuturi (<fr. emphyseme)

enartroză *s.f.* - articulație mobilă (<fr. énarthrose)

encefal *s.n.* - creier (<fr. encéphale)

encefalită *s.f.* - inflamație a encefalului (<fr. encéphalite)

encefalografie *s.f.* - radiografie a encefalului (<fr. encéphalographie)

encefalopatie *s.f.* - boală a encefalului (<fr. encéphalopathie)

endocard *s.n.* - membrană care căptușește cavitățile inimii (<fr. endocarde)

endocardită *s.f.* - inflamație a endocardului (<fr. endocardite)

endocrinologie *s.f.* - studiul glandelor endocrine (<fr. endocrinologie)

endoderm *s.n.* - foaie interioară a endodermului (<fr. endoderme)

enterită *s.f.* - inflamație a intestinului subțire (<fr. entérite)

enterocolită *s.f.* - inflamație a intestinului subțire și a colonului (<fr. entérocolite)

entorsă s.f. - leziune a unei articulații cauzată de întinderea sau ruperea bruscă a ligamentelor (<fr. entorse)

enzimă s.f. - compus organic de natură proteică, solubil, care provoacă sau accelerează o reacție; ferment (<fr. enzyme)

epidemie s.f. - boală infecțioasă care se extinde rapid (<fr. épidémie)

epidermă s.f. - strat superficial al pielii (<fr. épiderme)

epifiză s.f. - 1 glandă endocrină care influențează dezvoltarea glandelor sexuale și procesele metabolice. 2 extremitate a unui os lung (<fr. épiphyse)

epigastru s.n. - partea superioară a abdomenului (<fr. épigastre)

epiglotă s.f. - membrană care acoperă glota (<fr. épiglote)

epilepsie s.f. - boală nervoasă manifestată prin accese de convulsii și pierderea cunoștinței (<fr. épilepsie)

epistaxis s.n. - hemoragie nazală (<fr. épistaxis)

epiteliu s.n. - înveliș al pielii, al mucoaselor etc. (<fr. épithélium)

ergograf s.n. - aparat pentru înregistrarea forței musculare (<fr. ergographe)

ergoterapie s.f. - tratament al unor boli prin muncă (<fr. ergothérapie)

eritem s.n. - roșeață a pielii, în unele boli (<fr. érythème)

eritrocit s.n. - hematie (<fr. érythrocyte)

erizipel s.n. - boală infecțioasă manifestată prin erupție cutanată roșie (<fr. érysipele)

esofag s.n. - parte a tubului digestiv între faringe și stomac (<fr. oesophage)

excrescență s.f. - umflătură, tumoare pe un organ (<lat. excrescentia)

exoftalmie s.f. - ieșire în afară a globilor oculari (<fr. exophtalmie)

F

facial, -ă *adj.* - al feței (<fr. facial)

fagocit *s.n.* - celulă care digeră bacterii și alte corpuri străine pătrunse în organism. (<fr. phagocyte)

fagocitoză *s.f.* - funcția fagocitelor (<fr. phagocytose)

falangă *s.f.* - fiecare dintre oasele care formează scheletul degetelor (<fr. phalange)

febră *s.f.* - temperatură ridicată a corpului (<lat. febris)

febrifug, -ă *adj., s.n.* - (medicament) care reduce febra (<fr. fébrifuge)

fecundație *s.f.* - fuziune a gameților, din care ia naștere zigotul. (<fr. fécondation)

femur *s.n.* - osul coapsei (<fr. fémur)

fenotip *s.n.* - manifestare vizibilă a caracterelor ereditare în anumite condiții de mediu (<fr. phénotype)

ferment *s.m.* - enzimă (<fr. ferment)

fetus *s.m.* - făt (<lat. fetus)

fibrilație *s.f.* - contracții fine și rapide ale unui grup de fibre musculare (<fr. fibrillation)

fibrină *s.f.* - proteină filamentoasă din sânge care intervine în procesul de coagulare (<fr. fibrine)

fibrinogen *s.n.* - proteină din plasma sângelui; care se transformă în fibrină (<fr. fibrinogene)

fibroblast *s.n.* - celulă a țesutului conjunctiv nediferențiată (<fr. fibroblaste)

fibrom *s.m.* - tumoare benignă din țesut fibros (<fr. fibrome)

filogenie *s.f.* - originea și evoluția organismelor vii (<fr. phylogénie)

fistulă *s.f.* - canal prin care se scurge o secreție (<fr. fistule)

fiziologie *s.f.* - studiul funcțiilor organismelor vii (<fr. physiologie)

fiziopatologie *s.f.* - studiul fiziologiei organismului în timpul bolii (<fr. physiopathologie)

fizioterapie *s.f.* - tratament medical cu ajutorul agenților fizici naturali (<fr. physiothérapie)

flebită *s.f.* - inflamație a venelor (<fr. phlébite)

flebotomie *s.f.* - incizie a unei vene (<fr. phlebotomie)

flegmon *s.n.* - inflamație a țesutului subcutanat (<fr. phlegmon)

fobie *s.f.* - teamă patologică (<fr. phobie)

frenic, -ă *adj.* - al diafragmei (<fr. phrénique)

frenologie *s.f.* - pseudoștiință potrivit căreia caracterul și funcțiile intelectuale depind de conformația craniului (<fr. phrénologie)

ftiriază *s.f.* - boală de piele produsă de păduchi; pediculoză (<fr. phtiriase)

ftizie *s.f.* - tuberculoză pulmonară (<fr. phtisie)

ftiziologie *s.f.* - studiul tuberculozei pulmonare (<fr. phtisiologie)

furuncul *s.n.* - inflamație subcutanată purulentă. (<fr. foroncle)

www.trafic.r

G

gamaglobulină *s.f.* - substanță proteică cu acțiune antimicrobiană specifică, în sângele celor imuni (<fr. gammaglobuline)

gambă *s.f.* - parte a piciorului de la genunchi până la gleznă (<it. gamba)

gamet *s.m.* - celulă reproducătoare (<fr. gamete)

ganglion *s.m.* - umflătură pe traiectul unui vas limfatic sau al unui nerv (<fr. ganglion)

gastrită *s.f.* - inflamație a mucoasei stomacului (<fr. gastrite)

gastroenterită *s.f.* - inflamație a mucoasei stomacului și a celei intestinale (<fr. gastro-entérite)

gastrologie *s.f.* - studiul stomacului (<fr. gastrologie)

gastrulă *s.f.* - stadiu în dezvoltarea embrionului (<fr. gastrula)

genă *s.f.* - unitate funcțională a unui cromozom care poartă caracterele eredității (<fr. gene)

genetică *s.f.* - studiul eredității (<fr. génétique)

genitor *s.m.* - organism din care ia naștere un hibrid (<fr. géniteur)

genotip *s.n.* - totalitatea genelor unui organism (<fr. génotype)

geriatrie *s.f.* - studiul aspectelor medicale ale îmbătrânirii (fr. gériatrie)

gerontologie *s.f.* - studiul aspectelor sociale, biologice și medicale ale îmbătrânirii (<fr. gérontologie)

gigantism *s.n.* - creștere exagerată a corpului (<fr. gigantisme)

ginandrie *s.f.* - prezența la femei a caracterelor sexuale secundare bărbătești (<fr. gyandrie)

ginecologie *s.f.* - studiul aparatului genital feminin (<fr. gynécologie)

gingivită *s.f.* - inflamație a gingiilor (<fr. gingivite)

glandă *s.f.* - organ care produce o anumită secreție (<fr. glande)

glaucom *s.n.* - creștere a tensiunii intraoculare și scăderea acuității vizuale (<fr. glaucome)

glicemie *s.f.* - prezența glucozei în sânge (<fr. glycémie)

glicogen *s.m.* - substanță zaharoasă din mușchi și ficat, rezerva de glucoză a organismului (<fr. glycogène)

glicozurie *s.f.* - prezența glucozei în urină (<fr. glycosurie)

gliom *s.n.* - tumoare malignă a unui țesut nervos (<fr. gliome)

globulă *s.f.* - celulă care intră în compoziția sângelui (<fr. globule)

globulină *s.f.* - proteină din plasma sangvină (<fr. globuline)

glomerulă *s.f.* - organ format dintr-un vas de sânge sau țesut limfatic cu aspect de ghem (<fr. glomérule)

glosită *s.f.* - inflamație a limbii (<fr. glossite)

glosologie *s.f.* - studiu medical al limbii și afecțiunilor ei (<fr. glossologie)

glotă *s.f.* - orificiu al laringelui între coardele vocale (<fr. glotte)

granulom *s.n.* - mic nodul cauzat de o inflamație cronică specifică (<fr. granulome)

gripă *s.f.* - boală infectocontagioasă provocată de virusuri care afectează căile respiratorii (<fr. grippe)

www.trafic.r

H

halucinație *s.f.* - tulburare psihică constând în perceperea unor lucruri sau fenomene care nu există în realitate (<fr. hallucination)

halucinogen, -ă *adj., s.n.* - (substanță) care produce halucinații. (<fr. hallucinogene)

haploid, -ă *adj.* - (despre nucleul celular) care posedă numai jumătate din numărul de cromozomi (<fr. haploide)

helioterapie *s.f.* - tratament prin expunere la soare (<fr. héliothérapie)

hemangiom *s.n.* - tumoare benignă a vaselor sangvine (<fr. hémangiome)

hematie *s.f.* - globulă roșie (<fr. hématie)

hematologie *s.f.* - studiul sângelui (<fr. hématologie)

hematom *s.n.* - acumulare de sânge într-un țesut (<fr. hématome)

hematopoieză *s.f.* - formare a celulelor sangvine (<fr. hématopoïese)

hematurie *s.f.* - prezența sângelui în urină (<fr. hématurie)

hemeralopie *s.f.* - slăbire a vederii spre seară (<fr. héméralopie)

hemianestezie *s.f.* - pierdere a sensibilității pe jumătatea laterală a corpului (<fr. hémianesthésie)

hemipareză *s.f.* - paraliză a unei jumătăți a corpului (<fr. hémiparésie)

hemiplegie *s.f.* - paraliză a unei jumătăți laterale a corpului (<fr. hémiplégie)

hemofilie *s.f.* - predispoziție ereditară la hemoragii (<fr. hémophilie)

hemoglobină *s.f.* - pigment al globulelor roșii din sânge (<fr. hémoglobine)

hemogramă *s.f.* - analiză pentru stabilirea compoziției sângelui (<fr. hémogramme)

hemoliză *s.f.* - distrugere a globulelor roșii din sânge (fr. hémolyse)

hemoptizie *s.f.* - eliminare de sânge prin tuse (<fr. hémoptysie)

hemoragie *s.f.* - scurgerea de sânge dintr-un vas sangvin (<fr. hémorragie)

hemostatic, -ă *adj., s.n.* - (medicament) care produce hemostază (<fr. hémostatique)

hemostază *s.f.* - oprire a unei hemoragii (<fr. hémostase)

hemoterapie *s.f.* - tratament prin transfuzii de sânge (<fr. hémothérapie)

hemotorax *s.n.* - acumulare de sânge în cavitatea pleurală (<fr. hémotorax)

- hepatită** *s.f.* - inflamație a ficatului (<fr. hépatite)
- hidatic** *adj. chist* ~ = pungă de lichid formată parazitar pe unele organe (ficat, plămâni, etc). (<fr. hydatique)
- hidrocortizon** *s.n.* - hormon al corticosuprarenalei (<fr. hydrocortisone)
- hidropizie** *s.f.* - acumulare de lichid într-o cavitate a corpului, într-un țesut (<fr. hydropisie)
- hidroterapie** *s.f.* - utilizarea terapeutică a apei (<fr. hydrothérapie)
- hiperacuzie** *s.f.* - hiperestezia auzului (<fr. hyperacousie)
- hiperemie** *s.f.* - congestie (<fr. hyperémie)
- hiperestezie** *s.f.* - sensibilitate exagerată (<fr. hyperesthésie)
- hiperglicemie** *s.f.* - creștere a cantității de glucoză în sânge (<fr. hyperglycémie)
- hipersecreție** *s.f.* - secreție excesivă a unei glande. (<fr. hypersécrétion)
- hipertensiune** *s.f.* - creștere a tensiunii arteriale (<fr. hypertension)
- hipertiroidie** *s.f.* - hipersecreție a tiroidei (<fr. hyperthyroidie)
- hipertrofie** *s.f.* - dezvoltare exagerată (a unui organ). (<fr. hypertrophie)
- hipnoză** *s.f.* - stare de somn provocată artificial prin sugestie (<fr. hypnose)
- hipoacuzie** *s.f.* - hipoestezia auzului (<fr. hypoacousie)
- hipocondru** *s.n.* - parte laterală a abdomenului (<fr. hypocondre)
- hipoestezie** *s.f.* - sensibilitate scăzută (<fr. hypoesthésie)
- hipofiză** *s.f.* - glandă endocrină la baza creierului (<fr. hypophyse)
- hipogastru** *s.n.* - parte inferioară a abdomenului (<fr. hypogastre)
- hipoglicemie** *s.f.* - scădere a concentrației glucozei în sânge (<fr. hypoglycémie)
- hiposecreție** *s.f.* - diminuare a secreției unei glande (<fr. hyposécrétion)
- hipotalamus** *s.n.* - regiune a encefalului la baza creierului (<fr. hypothalamus)
- hipotensiune** *s.f.* - micșorare a tensiunii arteriale (<fr. hypotension)
- hipotiroidie** *s.f.* - hiposecreție a tiroidei (<fr. hypothyroidie)
- histerografie** *s.f.* - radiografie a uterului (<fr. hystérographie)
- histochimie** *s.f.* - studiul compoziției chimice și al metabolismului celulelor și țesuturilor (<fr. histochimie)
- histofiziologie** *s.f.* - studiul funcțiilor celulei și ale țesuturilor (<fr. histophysiology)

histologie *s.f.* - studiul țesuturilor (<fr. histologie)

homeopatie *s.f.* - terapeutică bazată pe administrarea de substanțe chimice în doze foarte mici, obținute prin diluții succesive, ce produc afecțiuni analoge bolii care se combate (<fr. homéopathie)

homeostazie *s.f.* - proprietate a organismelor vii de a-și menține diversele constante fiziologice (<fr. homéostazie)

hormon *s.m.* - secreție a glandelor care contribuie la dezvoltarea și funcționarea normală a organismului (<fr. hormone)

humerus *s.n.* - osul brațului de la umăr la cot (<lat. humerus)

I

- iatrachimie** *s.f.* - parte a alchimiei care se ocupă cu aplicarea chimiei în medicină (<fr. iatrochimie)
- idiosincrasie** *s.f.* - sensibilitate particulară față de unele alimente, medicamente (<fr. idiosyncrasie)
- idioție** *s.f.* - deficiență totală a dezvoltării mintale (<fr. idiotie)
- igienist, -ă** *s.m.f.* - medic specialist în igienă (<fr. hygieniste)
- iliac, -ă** *adj.* - din regiunea șoldurilor (<fr. iliaque)
- implant** *s.n.* - organ, țesut, aparat implantat (<fr. implant)
- implanta** *vt.* - a introduce pe cale chirurgicală un organ, țesut, aparat etc. (<fr. implanter)
- imunologie** *s.f.* - studiul fenomenelor imunității (<fr. immunologie)
- imunopatie** *s.f.* - boli rezultate prin alterarea mecanismelor imune (<fr. immunopathie)
- imunoterapie** *s.f.* - tratament prin administrarea de seruri și vaccinuri specifice bolii respective (<fr. immunothérapie)
- inaniție** *s.f.* - epuizare fizică prin lipsă de nutriție (<fr. inanition)
- inconștient, -ă** *adj.* - totalitatea fenomenelor psihice nesupuse controlului conștiinței (<fr. inconscient)
- incubație** *s.f.* - perioada dintre contaminarea unui organism și apariția primelor simptome ale unei boli (<fr. incubation)
- indigestie** *s.f.* - tulburare a funcțiilor digestive (<fr. indigestion)
- inducție** *s.f.* - mecanism nervos prin care starea de excitație sau de inhibiție dintr-un centru nervos determină apariția stării opuse într-un alt centru nervos (<fr. induction)
- infantilism** *s.n.* - rămânere în urmă în dezvoltare (<fr. infantilisme)
- infirmierie** *s.f.* - încăpere într-o cazarmă, într-un internat pentru îngrijirea bolnavilor (<fr. infirmerie)
- inframicrob** *s.m.* - microorganism extrem de mic (<fr. inframicrobe)
- inframicrobiologie** *s.f.* - studiul inframicrobilor (<fr. inframicrobiologie)
- ingestie** *s.f.* - ingerare (<fr. ingestion)
- internist, -ă** *s.m.* - medic specialist în boli interne (<germ. Internist)
- ipohondrie** *s.f.* - teamă exagerată și obsesivă de boli (<fr. hypocondrie)
- iris** *s.n.* - membrană colorată a ochiului, între corneea și cristalin, străbătută de pupilă (<fr. iris)
- ischemie** *s.f.* - diminuare a circulației sângelui într-o anumită regiune a corpului (<fr. ischémie)

isterie s.f. - boală nervoasă manifestată prin tulburări ale sensibilității, convulsii etc. (<fr. hystérie)

www.trafic.r

J

jejun *s.n.* - parte a intestinului subțire între duoden și intestinul gros (<fr. jéjunum)

L

lactază *s.f.* - enzimă care transformă lactoza în glucoză și galactoză (<fr. lactase)

laparoscopie *s.f.* - examinare a cavității abdominale (<fr. laparoscopie)

laparotomie *s.f.* - deschidere operatorie a abdomenului (<fr. laparotomie)

laringe *s.n.* - partea superioară a traheii (<fr. laringe)

laringită *s.f.* - inflamație a laringelui (<fr. laryngite)

laringologie *s.f.* - studiul laringelui și afecțiunilor lui (<fr. laryngologie)

laringoscopie *s.f.* - examinare a laringelui (<fr. laryngoscopie)

laringotomie *s.f.* - deschidere operatorie a laringelui (<fr. laryngotomie)

leucemie *s.f.* - boală gravă cauzată de înmulțirea anormală a leucocitelor (<fr. leucémie)

leucocită *s.f.* - globulă albă (<fr. leucocyte)

leucom *s.n.* - formare a unor pete albe pe cornee (<fr. leucome)

limfadenom *s.n.* - tumoare a ganglionilor limfatici (<fr. lymphadenome)

limfangită *s.f.* - inflamație a vaselor limfatice (<fr. lymphangite)

limfatic, -ă *adj.* - referitor la limfă (<fr. lymphatique)

limfă *s.f.* - lichid incolor, conținând plasmă și leucocite (<fr. lymphe)

limfocit *s.n.* - leucocită din limfă (<fr. lymphocyte)

lipază *s.f.* - enzimă care descompune lipidele (<fr. lipase)

lipom *s.m.* - tumoare benignă de țesut adipos (<fr. lipome)

liposarcom *s.n.* - tumoare malignă a țesutului gras (<fr. liposarcome)

lipotimie *s.f.* - leșin (<fr. lypothimie)

litiază *s.f.* - formarea de calculi în anumite organe (<fr. lithiase)

logopedie *s.f.* - studiu pedagogic al posibilităților de înlăturare a tulburărilor în dezvoltarea vorbirii (<fr. logopédie)

lumen *s.n.* - spațiu în interiorul unui organ cavitat (lat. lumen)

www.trafic.r

M

macrocefal, -ă *adj.* - cu capul mare (<fr. macrocéphale)

maladie *s.f.* - boală. (<fr. maladie)

maladiv, -ă *adj.* - bolnăvicios (<fr. maladif)

malformație *s.f.* - viciu de conformație congenitală (<fr. malformation)

malign, -ă *adj.* (despre boli, tumori) grav, periculos (<lat. malignus)

maltază *s.f.* - enzimă care transformă maltoza în glucoză (<fr. maltase)

mastită *s.f.* - inflamație a mamelei (<fr. mastite)

mastoidă *s.f.* - proeminență a osului temporal, după ureche (<fr. mastoide)

mastoidită *s.f.* - inflamație a mastoidiei (<fr. mastoidite)

mecanoterapie *s.f.* - tratament cu ajutorul unor mijloace mecanice (<fr. mécanothérapie)

medic *s.m.* - persoană care profesează medicina; doctor (<lat. medicus)

medicament *s.n.* - substanță pentru prevenirea sau vindecarea bolilor (<fr. médicament)

medicație *s.f.* - tratament (<fr. médication)

medicină *s.f.* - studiul prevenirii și vindecării bolilor (<lat. medicina)

melanină *s.f.* - pigment brun-închis din piele, păr etc. (<fr. mélanine)

melanom *s.n.* - tumoare neagră malignă, a pielii (<fr. mélanome)

meloterapie *s.f.* - tratament medical prin muzică (<fr. mélothérapie)

meninge *s.n.* - fiecare dintre cele trei membrane care învelesc creierul și măduva spinării (<fr. méninge)

meningită *s.f.* - inflamație a meningelor (<fr. méningite)

metabolism *s.n.* - totalitatea proceselor nutritive de asimilație și dezasimilație care se produc în organismele vii (<fr. métabolisme)

metapsihică *s.f.* - parapsihologie (<fr. métapsihique)

metastază *s.f.* - localizare secundară, departe de focarul primitiv, a unei boli; răspândire la distanță a unei tumori maligne (<fr. métastaze)

metatars *s.n.* - schelet al părții de mijloc a labeli piciorului (<fr. tatarse)

meteorism *s.n.* - balonare a abdomenului (<fr. météorisme)

mezencefal *s.n.* - creierul mijlociu (<fr. mésencéphale)

mezenter *s.n.* - îndoitură a peritoneului care fixează organele digestive de peretele posterior al abdomenului (<fr. mésentère)

mezoderm *s.n.* - foiță a embrionului între ectoderm și endoderm (<fr. mésoderme)

mialgie *s.f.* - durere musculară (<fr. myalgie)

miatrofie *s.f.* - atrofie musculară (<fr. myatrophie)

micoză *s.f.* - boală provocată de ciuperci (<fr. mycose)

microb *s.m.* - microorganism unicelular (<fr. microbe)

microbiologie *s.f.* - studiul microorganismelor (<fr. microbiologie)

microcefal, -ă *adj.* - cu capul mic (<fr. microcéphale)

microradiografie *s.f.* - radiografie pe un microfilm (<fr. microradiographie)

micțiune *s.f.* - urinare (<fr. miction)

midriază *s.f.* - dilatație a pupilelor (<fr. mydriase)

mielină *s.f.* - substanță moale care formează teaca nervilor (<fr. myéline)

mielom *s.n.* - tumoare a măduvei osoase (<fr. myélome)

miocard *s.n.* - mușchiul inimii (<fr. myocarde)

miocardită *s.f.* - inflamație a miocardului (<fr. myocardite)

miogen *s.n.* - proteină din țesutul muscular (<fr. myogene)

miograf *s.n.* - aparat care înregistrează contracțiile musculare (<fr. myographe)

miologie *s.f.* - studiul mușchilor (<fr. myologie)

miopie *s.f.* - imposibilitatea de a distinge clar obiectele depărtate (<fr. myopie)

miotomie *s.f.* - incizie în mușchi (<fr. myotomie)

miozită *s.f.* - inflamație a țesutului muscular (<fr. myosite)

mitochondrie *s.f.* - organit prezent în mare număr în citoplasmă (<fr. mitochondrie)

mitoză *s.f.* - diviziune celulară în care se menține același număr de cromozomi; cariochineză (<fr. mitose)

monoplegie *s.f.* - paralizie a unui singur membru (<fr. monoplégie)

monoploid, -ă *adj.* - (despre celule) cu un singur set de cromozomi (<fr. monoploide)

morbiditate *s.f.* - (stare de) boală (<fr. morbidité)

motilitate *s.f.* - proprietate a anumitor organe de a efectua mișcări (<fr. motilité)

musculatură *s.f.* - totalitatea mușchilor corpului (<fr. musculature)

muzicoterapie *s.f.* - tratament medical prin audiții muzicale (<fr. musicothérapie)

www.trafic.r

N

nanism *s.n.* - creștere insuficientă în înălțime (<fr. nanisme)

nanomelie *s.f.* - scurtare a unuia sau mai multor membre (<fr. nanomélie)

natalitate *s.f.* - frecvența nașterilor în cadrul unei populații, într-o perioadă dată (<fr. natalité)

necroză *s.f.* - mortificare a celulelor și țesuturilor (<fr. nécrose)

nefrită *s.f.* - inflamație a rinichilor (<fr. néfrite)

nefropatie *s.f.* - boală de rinichi (<fr. néphropathie)

nefrotomie *s.f.* - incizie a rinichiului (<fr. néphrotomie)

nefroză *s.f.* - leziune degenerativă a rinichiului (<fr. néphrose)

neoformație *s.f.* - **1.** formare de țesut nou. **2.** tumoare (<fr. néoformation)

neolamarkism *s.m.* - orientare în biologie care explică evoluția ca rezultat al activității fiziologice a organismului (<fr. néo-lamarckisme)

neoplasm *s.n.* - tumoare malignă, caracterizată prin invazia țesuturilor învecinate (<fr. néoplasme)

neoplazie *s.f.* - formare a unui țesut nou, a unei tumori (<fr. néoplasie)

nerv *s.m.* - formație anatomică cu aspect fibros, care leagă sistemul nervos central cu restul organismului

nervație *s.f.* - dispunere a nervilor (<fr. nervation)

neurastenie *s.f.* - nevroză astenică (<fr. neurasthénie)

neurochirurgie *s.f.* - chirurgie a sistemului nervos (<fr. neurochirurgie)

neurofiziologie *s.f.* - fiziologie a sistemului nervos (<fr. neurophysiologie)

neurologie *s.f.* - studiul sistemului nervos (<neurologie)

neuron *s.m.* - celulă nervoasă (<fr. neurone)

neuropatologie *s.f.* - studiul bolilor sistemului nervos (<fr. neuropathologie)

neuroplegie *s.f.* - scădere a tonusului sistemului nervos (<fr. neuropathologie)

nevralgie *s.f.* - durere pe traiectul unui nerv (<fr. névralgie)

nevrectomie *s.f.* - rezecție a unui nerv (<fr. névrectomie)

nevrită *s.f.* - inflație a unui nerv (<fr. névrite)

nevrogie *s.f.* - țesut conjunctiv între neuroni (<fr. névroglie)

nevroză *s.f.* - boală manifestată prin tulburări psihice (<fr. névrose)

nictofobie *s.f.* - teamă patologică de întuneric (<fr. nyctophobie)

nidație *s.f.* - fixare a oului fecundat în mucoasa uterină (<fr. nidation)

nodozitate *s.f.* - formație accidentală sau patologică pe un organism (<fr. nodosité)

normoblast *s.n.* - globulă roșie nucleată (<fr. normoblaste)

normocit *s.n.* - globulă roșie adultă (<fr. normocyte)

nosologie *s.f.* - studiul bolilor (<fr. nosologie)

www.trafic.r

O

obstetrică *s.f.* - practica medicală a nașterilor (<fr. obstétrique)

odontalgie *s.f.* - durere de dinți (<fr. odontalgie)

odontologie *s.f.* - studiul bolilor dinților (<fr. odontologie)

oftalmie *s.f.* - afecțiune inflamatorie a ochiului (<fr. ophtalmie)

oftalmologie *s.f.* - studiul fiziologiei și patologiei ochiului (<fr. ophtalmologie)

oftalmometru *s.n.* - instrument pentru măsurarea razelor de curbură a corneei (<fr. ophtalmètre)

oligofrenie *s.f.* - dezvoltare insuficientă a facultăților psihice (<fr. oligophrénie)

ombilic *s.n.* - organ abdominal prin care fătul este legat de corpul mamei (<fr. ombilic)

omfalectomie *s.f.* - ablațiune a ombilicului (<fr. omphalectomie)

omoplat *s.m.* - osul umărului; scapulă (<fr. omoplate)

oncogen, -ă *adj.* - cancerigen (<fr. oncogene)

oncologie *s.f.* - studiul și tratamentul cancerului; cancerologie (it. oncologia)

ontogeneză *s.f.* - dezvoltare a individului, de la oul fecundat până la stadiul de adult; ontogenie (<fr. ontogénese)

ontogenie *s.f.* - ontogeneză (<fr. ontogénie)

ontologie *s.f.* - teoria existenței (<fr. ontologie)

oogamie *s.f.* - fuziune a unui gamet femel cu unul mascul (<fr. oogamie)

oogeneză *s.f.* - formare a oocitului în ovar; ovogeneză (<fr. oogénese)

operatoriu *adj.* - chirurgical (<fr. opératoire)

opoterapie *s.f.* - tratament cu extracte de organe sau de glande endocrine; organoterapie (<fr. opothérapie)

orbicular *adj.* - circular; *mușchi* ~ = mușchi circular plasat în jurul pleoapelor și buzelor (<fr. orbiculaire)

oreion *s.n.* - parotidită (<fr. oreillon)

organogeneză *s.f.* - formare a organelor în timpul dezvoltării individuale a organismelor (<fr. organogenese)

organoleptic, -ă *adj.* - bazat pe simțuri (<fr. organolépatique)

organoterapie *s.f.* - opoterapie (<fr. organothérapie)

ortopedie *s.f.* - chirurgie a deformațiilor osoase (<fr. orthopédie)

- oseină** *s.f.* - proteină din oase (<fr. osséine)
- osteită** *s.f.* - inflamație a țesutului osos (<fr. ostéite)
- osteoartrită** *s.f.* - inflamație a unui os și a articulației sale (<fr. ostéeo-arthrite)
- osteoblast** *s.n.* - celulă osoasă tânără (<fr. ostéoblaste)
- osteocit** *s.n.* - celulă osoasă matură (<fr. ostéocyte)
- osteofit** *s.n.* - proliferare anormală a țesutului osos (<fr. ostéophyte)
- osteologie** *s.f.* - studiul oaselor (<fr. ostéologie)
- osteom** *s.m.* - tumoare a țesutului osos (<fr. ostéome)
- osteomielită** *s.f.* - inflamație a măduvei oaselor (<fr. ostéomyélite)
- osteopatie** *s.f.* - boală a oaselor (<fr. ostéopathie)
- osteoplastie** *s.f.* - restaurare operatorie a unui os (<fr. ostéoplastie)
- osteosarcom** *s.n.* - tumoare malignă a oaselor (<fr. ostéosarcome)
- osteotomie** *s.f.* - rezecție a unui os bolnav (<fr. ostéotomie)
- osteoză** *s.f.* - boală a oaselor de natură distrofică (<fr. ostéose)
- otalgie** *s.f.* - durere a urechii (<fr. otalgie)
- otită** *s.f.* - inflamație a urechii (<fr. otite)
- otolit** *s.n.* - corpuscul calcaros din labirintul urechii (<fr. otolithe)
- otoree** *s.f.* - scurgere de puroi din ureche (<fr. otorrhée)
- otorinolaringologie** *s.f.* - studiul afecțiunilor urechii, nasului și laringelui (<fr. oto-rhino-laryngologie)
- otoscleroză** *s.f.* - scleroză a timpanului (<fr. otosclérose)
- otoscop** *s.n.* - instrument pentru examinarea canalului auditiv și a timpanului (<fr. otoscope)
- ovariectomie** *s.f.* - ablațiune a ovarului (<fr. ovariectomie)
- ovarită** *s.f.* - inflamație a ovarelor (<fr. ovarite)
- ovogeneză** *s.f.* - oogeneză (<fr. ovogenese)
- ovul** *s.n.* - gamet femel produs de ovar (<fr. ovule)
- ovulație** *s.f.* - eliminare periodică a ovulului matur (<fr. ovulation)
- oxigenoterapie** *s.f.* - tratament prin inhalatii de oxigen (<fr. oxygénothérapie)

ozonoterapie *s.f.* - tratament medical cu un amestec de oxigen și ozon (<fr. ozonothérapie)

P

pacient, -ă *s.m.f.* - bolnav în tratamentul unui medic (<lat. *paciens*)

pahipleurită *s.f.* - îngroșare inflamatorie a pleurei (<fr. *pachypleurite*)

paliativ *s.n.* - medicament cu eficacitate de moment (<fr. *palliatif*)

palpitație *s.f.* - bătaie înțețită, mai rapidă a inimii (<fr. *palpitation*)

panaceu *s.n.* - medicament considerat remediu universal (<fr. *panacée*)

panarițiu *s.n.* - infecție în jurul unghiilor (<lat. *panaricium*)

pancreas *s.n.* - glandă, între ficat și splină, cu secreție externă și hormonală (<fr. *pancréas*)

pancreatită *s.f.* - inflamație a pancreasului (<fr. *pancréatite*)

papilă *s.f.* - mică proeminență a pielii, a unor mucoase (<fr. *papille*)

papilom *s.m.* - tumoare benignă pe piele și pe mucoase (<fr. *papillome*)

papulă *s.f.* - bășicuță roșie pe piele (<fr. *papule*)

paracuzie *s.f.* - hipersensibilitate auditivă (<fr. *paracousie*)

paralizie *s.f.* - pierdere, totală sau parțială, a mobilității și sensibilității corpului (<fr. *paralyisie*)

paranoia *s.f.* - boală psihică manifestată prin idei delirante fixe, prin mania persecuției, a grandorii, prin neîncredere etc. (<fr. *paranoia*)

paraplegie *s.f.* - paralizie a ambelor picioare (<fr. *paraplégie*)

parapsihologie *s.f.* - studiul fenomenelor psihice ce par a nu avea o explicație științifică; metapsihică (<fr. *parapsychologie*)

paratiroidă *s.f.* - glandă endocrină situată înapoia tiroidei (<fr. *parathyroide*)

parazitoză *s.f.* - boală provocată de paraziți (<fr. *parasitose*)

parenchin *s.n.* - țesut spongios, bogat în vase sangvine (<fr. *parenchyme*)

pareză *s.f.* - paralizie ușoară (germ. *Parese*)

parietal, -ă *adj.* - referitor la peretele unui os; *os ~ (și s.n.)* os pereche care formează partea de mijloc a cutiei craniene (<fr. *pariétal*)

paradontită *s.f.* - inflamație a paradonțiului (<fr. *paradontite*)

paradontoză *s.f.* - proces patologic al paradonțiului, constând în retragerea gingiilor (<fr. *pradontose*)

paradonțiu *s.n.* - țesuturile în care sunt fixați dinții (<germ. *Paradontium*)

parotidă *s.f.* - glandă salivară situată sub ureche (<fr. parotide)

parotidită *s.f.* - inflamație a parotidelor; oreion (<fr. parotidite)

patoden, -ă *adj.* - care cauzează boli (<fr. pathogene)

patogenie *s.f.* - studiu al mecanismului apariției bolilor (<fr. pathogenie)

patologic, -ă *adj.* - morbid, anormal (<fr. pathologique)

patologie *s.f.* - studiu al simptomelor bolilor (<fr. pathologie)

pelagră *s.f.* - boală datorată lipsei de vitamine, care se manifestă prin plăgi pe corp, tulburări gastrice și psihice (<fr. pellagre)

pepsină *s.f.* - enzimă a sucului gastric, cu rol important în digestie (<fr. pepsine)

periartrită *s.f.* - inflamație a țesuturilor din jurul unei articulații (<fr. périarthrite)

pericard *s.n.* - înveliș extern al inimii (<fr. péricarde)

pericardită *s.f.* - inflamație a pericardului (<fr. péricardite)

perineu *s.n.* - porțiune dintre anus și organele genitale (<fr. périnée)

periost *s.n.* - țesut fibros care acoperă oasele (<fr. périoste)

periostită *s.f.* - inflamație a periostului (<fr. périostite)

peritoneu *s.n.* - membrană seroasă care căptușește cavitatea abdominală (<lat. peritoneum)

peritonită *s.f.* - inflamație a peritoneului (<fr. péritonite)

pielită *s.f.* - inflamație a mucoasei bazinetului și a rinichilor (<fr. pyélite)

pielonefrită *s.f.* - infecție a rinichiului și a bazinetului (<fr. pyélonéphrite)

piemie *s.f.* - infecție generală a organismului (<fr. pyhémie)

pigment *s.m.* - substanță organică colorată (<fr. pigment)

pigmentație *s.f.* - pigmentare (<fr. pigmentation)

pilor *s.m.* - orificiu între stomac și duoden (<fr. pylore)

piodermită *s.f.* - afecțiune purulentă a pielii (<fr. pyodermite)

piogen *adj.* - care produce puroi (<fr. pyogene)

pionefrită *s.f.* - nefrită purulentă (<fr. pyonéphrite)

pioree *s.f.* - scurgere de puroi (<fr. pyorrhée)

pirofobie *s.f.* - teamă patologică de foc (fr. pyrophobie)

piromanie s.f. - tendința patologică de a da foc (<fr. pyromanie)

plantă s.f. - talpă (<lat. planta)

plasma s.f. - lichid intercelular în sânge și limfă (<fr. plasma)

plastidă s.f. - organit din citoplasmă (<germ. Plastide)

pleură s.f. - membrană seroasă a plămânului (<it. pleura)

pleurectomie s.f. - rezecție parțială a pleurei (<fr. pleurectomie)

pleurezie s.f. - inflamație a pleurei (cu lichid) (<fr. pleurésie)

pleurită s.f. - pleurezie (seacă) (<fr. pleurite)

plex s.n. - rețea din fibre nervoase sau vase de sânge (<lat. plexus)

plomba v.t. - a astupa cu o plombă o carie dentară (<fr. plomber)

plomba s.f. - astupare a unei carii dentare; materialul folosit (<germ. Plombe)

pneumatoză s.f. - acumulare de gaze]în cavitățile organismului (<fr. pneumatose)

pneumococ s.m. - bacilul pneumoniei (<fr. pneumocoque)

pneumoconioză s.f. - afecțiune pulmonară provocată de inhalarea prafului de cărbune (<fr. pneumoconiose)

pneumograf s.n. - aparat care înregistrează mișcările respiratorii (<fr. pneumographe)

pneumonie s.f. - inflamație a plămânului, cauzată de pneumococ (<fr. pneumonie)

poliartrită s.f. - inflamație a mai multor articulații (<fr. polyarthrite)

policlinică s.f. - unitate medicală de consultații și tratament ambulatoriu (<fr. policlinique)

polidipsie s.f. - sete excesivă (<fr. polydipsie)

polinevrită s.f. - inflamație a mai multor nervi (<fr. polynévrite)

polinoză s.f. - criză alergică datorată polenului (<fr. pollinose)

poliomielită s.f. - inflamație a substanței cenușii a măduvei spinării; paralizie infantilă (<fr. poliomyélite)

polip s.m. - excrescență cămoasă pe o mucoasă (<fr. polype)

poliploid, -ă adj. - cu un număr de cromozomi de peste două ori mai mare decât în faza haploidă (<fr. polyploide)

poliurie s.f. - secreție excesivă de urină (<fr. polyurie)

posologie s.f. - studiu al dozării medicamentelor (<fr. posologie)

poțiune s.f. - medicament lichid (<fr. potion)

premolar *s.m.* - dinte între canini și molari (<fr. prémolaire)

prenatal, -ă *adj.* - anterior nașterii (<fr. prénatal)

preoperatoriu, -le *adj.* - care precede o operație (<fr. préopératoire)

profilactic, -ă *adj.* - preventiv (<fr. prophylactique)

profilaxie *s.f.* - ansamblu de măsuri medico-sanitare pentru prevenirea bolilor contagioase (<fr. prophylaxie)

prognat, -ă *adj.* - cu maxilarele proeminente (<fr. prognathe)

prolaps *s.n.* - cădere sau ieșire anormală a unui organ din cavitatea în care se găsește (<fr. prolapsus)

prostată *s.f.* - glandă endocrină la baza uretrei (<fr. prostate)

prostatită *s.f.* - inflamație a prostatei (<fr. prostatite)

proteic, -ă *adj.* - referitor la proteine (<fr. protéique)

proteină *s.f.* - substanță organică, cu rol important în celula vie, rezultând prin polimerizarea unui mare număr de aminoacizi (<fr. protéine)

proteză *s.f.* - aparat, piesă care înlocuiește un membru sau organ al corpului (<fr. prothese)

protoplasmă *s.f.* - substanță albuminoidă, baza oricărei celule vii (<fr. protoplasme)

prurigo *s.n.* - dermatoză alergică, caracterizată prin erupții însoțite de prurit (<fr. prurigo)

prurit *s.n.* - mâncărime intensă a pielii (<fr. prurit)

pseudoartroză *s.f.* - articulație anormală, la nivelul unei fracturi neconsolidate (<fr. pseudoarthrose)

psihanaliză *s.f.* - 1. investigație psihologică având drept scop a aduce în conștiință sentimente obscure sau refulate 2. metodă psihoterapeutică bazată pe această investigație (<fr. psychanalyse)

psihastenie *s.f.* - nevroză manifestată prin nehotărâre, obsesii și fobii (<fr. psychasthénie)

psihatrie *s.f.* - studiul și tratamentul bolilor psihice (<fr. psychiatrie)

psihic, -ă *s.n.* - totalitatea fenomenelor și proceselor cognitive, afective și voliționale; suflet (<fr. psychique)

psihofizică *s.f.* - studiul raporturilor dintre fenomenele psihice și fizice (<fr. psychophysique)

psihofiziologie *s.f.* - studiul proceselor psihologice în raport cu cele fiziologice (<fr. psychophysiologie)

psihologie *s.f.* - 1. studiul științific al psihicului 2. structura psihică a unui individ, a unei colectivități (<fr. psychologie)

psihomotor, -oare *adj.* - referitor la mișcări care implică activitatea nervoasă superioară (<fr. psychomoteur)

psihopatie *s.f.* - boală mintală (<fr. psychopathie)

psihopatologie *s.f.* - studiul aspectelor patologice ale activității psihice (<fr. psychopathologie)

psihoterapie *s.f.* - tratament bazat pe influențarea psihicului (prin hipnoză, sugestie etc.) (<fr. psychothérapie)

psihotrop, -ă *adj., s.n.* - (medicament) care acționează asupra psihicului (<fr. psychotrope)

psihoză *s.f.* - **1.** stare de spirit bolnăvicioasă caracterizată printr-o surescitare nervoasă provocată de cauze de origine socială **2.** obsesie (<fr. psychose)

psoriazis *s.n.* - boală de piele caracterizată prin pete roșii acoperite de mici coji uscate (însoțite de prurit) (<fr. psoriasis)

ptialină *s.f.* - enzimă din salivă (<fr. ptyaline)

ptoză *s.f.* - deplasare în jos a unui organ, datorită slăbirii mușchilor sau ligamentelor (<fr. ptôse)

puerperală *adj.* - *febră* ~ = boală infecțioasă a lăuzelor (<fr. puerpéral)

pulmonar, -ă *adj.* - al plămânilor (<fr. pulmonaire)

pulpită *s.f.* - inflamație a pulpei dentare (<fr. pulpite)

pupilă *s.f.* - orificiu central al irisului ocular (<fr. pupille)

purulent, -ă *adj.* - (despre răni) care puroiază (<fr. purulent)

puseu *s.n.* - acces al unei boli (<fr. poussée)

pustulă *s.f.* - veziculă purulentă pe piele (<fr. pustule)

www.trafic.r

R

rabie *s.f.* - turbare (<lat. rabies)

radiografie *s.f.* - fotografiere pe film fotografic, cu ajutorul razelor "X", a imaginii unui corp opac; imaginea însăși (<fr. radiographie)

radioscopie *s.f.* - examinare pe un ecran fluorescent a unui organ cu ajutorul radiațiilor "X" (<fr. radioscopie)

radioterapie *s.f.* - tratament cu radiații "X" (<fr. radiothérapie)

radiumterapie *s.f.* - tratament cu radiații de radium (<fr. radiumthérapie)

rahianestezie *s.f.* - anestezie parțială prin injecție în canalul rahidian (<fr. rachianesthésie)

rahidian, -ă *adj.* - al coloanei vertebrale (<fr. rachidien)

rahitism *s.n.* - boală (la copii) caracterizată prin deformații ale oaselor, datorită calcifierii insuficiente (<fr. rachitisme)

ramolism *s.n.* - ramolire; decrepitudine; senilitate (<fr. ramolissement)

recidivă *s.f.* - reapariție a unei boli (<fr. recidive)

rect *s.n.* - partea ultimă a intestinului gros (<lat. rectum)

reflex, -ă *adj.* - reacție adecvată a organismului față de un excitant, fără intervenția voinței (<fr. réflexe)

regurgita *vi.* - a-i reveni cuiva în gură alimentele din stomac și esofag (<fr. régurgiter)

renal, -ă *adj.* - al rinichilor (<fr. rénal)

resorbție *s.f.* - dispariție lentă a unui lichid, țesut sau organ prin absorbția lui treptată în țesuturile vecine (<fr. résorption)

retină *s.f.* - membrană inferioară a ochiului, pe care se formează imaginea (<fr. rétine)

reumatism *s.n.* - boală caracterizată prin dureri în mușchi sau în articulații (<germ. Rheumatismus)

reumatologie *s.f.* - studiul afecțiunilor reumatice (<germ. Rheumatologie)

revulsiv, -ă *adj., s.n.* - (medicament) care provoacă revulsie (<fr. révulsif)

rezeție *s.f.* - înlăturare totală sau parțială a unui organ sau țesut (<fr. résection)

rinalgie *s.f.* - durere de nas (<fr. rhinalgie)

rinologie *s.f.* - studiul bolilor nasului (<fr. rhinologie)

rinoplastie *s.f.* - refacere operatorie a unui nas mutilat (<fr. rhinoplastie)

rinoscopie *s.f.* - examinare a foselor nazale (<fr. rhinoscopie)

roentgen (röntgen) *s.m.* - unitate de măsură a dozelor de radiație "X" (<fr. röntgen)

www.trafic.r

S

sacrum *s.n.* - os triunghiular la partea inferioară a coloanei vertebrale (<lat. sacrum)

sadism *s.n.* - plăcere patologică de a chinui; cruzime (<fr. sadisme)

salivar, -ă *adj.* - referitor la salivă; *glande* ~ = glande, sub limbă, care secretă salivă (<fr. salivaire)

salivație *s.f.* - secreție abundentă de salivă (<fr. salivation)

salivă *s.f.* - lichid secretat de glandele salivare (<fr. salive)

sangvin, -ă *adj.* - referitor la sânge: prin care circulă sângele (<fr. sanguin)

sanitar, -ă *adj.* - referitor la sănătate (<fr. sanitaire)

sarcom *s.n.* - tumoare malignă, conjunctivă (<fr. sarcome)

saturnism *s.n.* - intoxicație cronică cu plumb (<fr. saturnisme)

sațietate *s.f.* - saturație (<fr. satiété)

schizofrenie *s.f.* - boală psihică gravă caracterizată prin alterarea spiritului, idei delirante și halucinații (<fr. schizophrénie)

sciatic, -ă - **1.** *adj.* - *nerv* ~ = nerv rahidian care inervează partea de jos a corpului **2.** *s.f.* - nevralgie pe traiectul nervului sciatic (<fr. sciatique)

scizură *s.f.* - fisură pe suprafața unor organe (<fr. scisure)

scleră *s.f.* - tunică solidă a globului ocular (<germ. Sklera)

sclerenchim *s.n.* - țesut vegetal de susținere (<fr. sclérenchyme)

sclerodermie *s.f.* - întărire și îngroșare a pielii (<fr. sclérodermie)

sceros, -oasă *adj.* - (despre țesuturi) îngroșat; fibros (<fr. scléreaux)

sclerotică *s.f.* - membrană albă, opacă a ochiului (<fr. sclérotique)

scleroză *s.f.* - întărire a unui țesut organic (<fr. sclérose)

scolioză *s.f.* - deviație laterală a coloanei vertebrale (<fr. scoliose)

scorbut *s.n.* - boală datorată lipsei de vitamină C, caracterizată prin anemie, căderea dinților etc. (<fr. scorbut)

scrofuloză *s.f.* - tuberculoză a ganglionilor limfatici de la gât (<germ. Skrofulose)

sebum *s.n.* - secreție grasă a glandelor sebacee (<lat. sebum)

semiologie *s.f.* - studiul simptomelor bolilor (<fr. sémiologie)

- septicemie s.f.** - infecție generalizată a sângelui (<fr. sépticémie)
- serologie s.f.** - studiul serurilor (<fr. sérologie)
- seroterapie s.f.** - tratament prin seruri (<fr. sérothérapie)
- sexologie s.f.** - studiu științific al sexualității (<fr. sexologie)
- sfincter s.n.** - mușchi inelar care închide un orificiu (<fr. sphincter)
- sialagog, -ă adj., s.n.** (substanță) care provoacă salivație (<fr. sialagogue)
- sialoree s.f.** - salivație abundentă (<fr. sialorrhée)
- sideroză s.f.** - pneumoconioză cauzată de pulberi de fier (<fr. sidérose)
- simfiză s.f.** - articulație puțin mobilă (<fr. symphyse)
- simptom s.n.** - manifestare a unei boli; indiciu (<fr. symptome)
- simptomatologie s.f.** - totalitatea simptomelor unei boli (<fr. symptomatologie)
- sinartroză s.f.** - articulație fixă între două oase (<fr. synarthrose)
- sinistocardie s.f.** - deplasare a inimii spre stânga (<fr. sinistocardie)
- sinus s.n.** - cavitate a unui os cranian (<lat. sinus)
- sinuzită s.f.** - inflamație a unui sinus (<fr. sinusite)
- sistolă s.f.** - contracție ritmică a inimii (fr. systole)
- somatologie s.f.** - studiul anatomic și fiziologic al corpului viețuitoarelor (<fr. somatologie)
- somnifer, -ă adj., s.n.** - (medicament) care provoacă somn; narcotic, soporific (<fr. somnifere)
- spasm s.n.** - contracție bruscă, involuntară, a unui mușchi (<fr. spasme)
- spasmodic, -ă adj., s.n.** - (medicament) care combate spasmele (<fr. spasmolithique)
- spermatogeneză s.f.** - formare a spermatozoizilor (<fr. spermatogénese)
- spermatozoid s.m.** - gamet mascul (<fr. spermatozoide)
- splenită s.f.** - inflamație a splinei (<fr. splénite)
- spondilită s.f.** - inflamație a vertebrelor (<fr. spondylite)
- spondiloză s.f.** - afecțiunea reumatică a vertebrelor (<fr. spondylose)
- steatoză s.f.** - degenerescență a unui țesut, cauzată de un exces de grăsime (<fr. stéatose)
- stenoză s.f.** - îngustare a unui canal sau orificiu (<fr. sténose)

stern *s.n.* - os al pieptului (<lat. sternum)

stetoscop *s.n.* - instrument pentru a asculta unele organe interne (inima, plămâni) (<fr. stéthoscope)

stomatită *s.f.* - inflamație a mucoasei bucale (<fr. stomatite)

stomatologie *s.f.* - studiul bolilor cavității bucale și ale dinților (<fr. stomatologie)

strabism *s.n.* - deviație a axei vizuale a unui ochi, care provoacă privirea încrucișată (<fr. strabisme)

subconștient *s.n.* - totalitatea fenomenelor psihice care se desfășoară în afara conștiinței (<fr. subconscient)

subcortical, -ă *adj.* - sub scoarța cerebrală (<fr. sous-cortical)

subcutanat, -ă *adj.* - sub piele (<fr. sous-cutané)

sublingual, -ă *adj.* - sub limbă (<fr. sublingual)

sudație *s.f.* - transpirație abundentă, în scop curativ (<fr. sudation)

sudoripar, -ă *adj.* - care secretă transpirația (<fr. sudoripare)

sutură *s.f.* - **1.** cusătură a bazelor unei răni. **2.** articulație fixă a oaselor craniului (<fr. suture)

www.trafic.r

T

tabletă *s.n.* - preparat farmaceutic în formă de disc mic; comprimat, pastilă, pilulă (<fr. tablette)

tahicardie *s.f.* - accelerare a ritmului cardiac (<fr. tachycardie)

talamus *s.n.* - parte a encefalului, la baza creierului (<fr. thalamus)

talasofobie *s.f.* - teamă patologică de mare (<fr. thalassophobie)

talasoterapie *s.f.* - tratament prin băi și aer de mare (<fr. thalassothérapie)

tanatofobie *s.f.* - teamă patologică de moarte (<fr. thanatophobie)

tars *s.n.* - **1.** partea posterioară a labeli piciorului. **2.** schelet cartilagos al pleoapelor (<fr. tarse)

telepatie *s.f.* - transmitere a gândurilor la distanță (<fr. télépathie)

tenosinovită *s.f.* - inflamație a tecilor conjunctive care învelesc un tendon (<fr. ténosynovite)

tenotomie *s.f.* - secționare a unui tendon (<fr. ténotomie)

terapeutică *s.f.* - studiul tratamentului bolilor; terapie (<fr. thérapeutique)

terapie *s.f.* - terapeutică. (<fr. thérapie)

teratogen, -ă *s.n.* - care produce malformații (<fr. tératogene)

teratologie *s.f.* - știință despre malformații la plante și animale (<fr. tératologie)

tibia *s.f.* - os lung și gros din scheletul gambei (<lat. tibia)

tiflită *s.f.* - inflamație a cecului (<fr. typhlite)

tiflogie *s.f.* - studiul deficiențelor senzoriale vizuale (<fr. typhlogie)

tiroid, -ă *adj.* - **1.** al tiroidei **2. glandă** ~ă = (și *s.f.*) glandă endocrină, din partea anterioară a laringelui (<fr. thyroïde)

tiroidită *s.f.* - inflamație a tiroidei (<fr. thyroidite)

tisular, ă *adj.* - al țesuturilor (<fr. tissulaire)

tomografie *s.f.* - radiografie ce permite obținerea de imagini dintr-un singur plan de profunzime (< fr. tomographie)

tonus *s.n.* - **1.** contracție ușoară și permanentă a mușchilor **2. fig.** energie, vigoare (<lat. tonus)

tranchilizant, -ă *adj., s.n.* - (medicament) care liniștește (<fr. tranquillisant)

transă *s.f.* - stare în care se află cel supus hipnozei (<fr. transe)

transfuzie *s.f.* - introducere în venele unui bolnav a unei cantități de sânge sau de plasmă sangvină (<fr. transfusion)

transplant *s.n.* - țesut, organ transplantat (<engl., fr. transplant)

transplanta *vt.* - a frega un organ, un țesut (<fr. transplanter)

transsudat *s.f.* - lichid eliminat prin transpirație (<fr. transsudat)

transsudație *s.f.* - trecere a plasmelor din sânge în țesuturi, prin pereții vaselor mici (<fr. transsudation)

tratament *s.n.* - 1. atitudine, comportare față de cineva 2. îngrijire medicală (<it. trattamento)

traumatism *s.n.* - ansamblu de tulburări fizice sau psihice provocate de o violență exterioară; traumă (<fr. traumatisme)

traumă *s.f.* - traumatism (<it. trauma)

trepan *s.n.* - instrument chirurgical, ca un sfredel, pentru trepanatii (<fr. trépan)

trepanație *s.f.* - deschidere a cutiei craniene (<fr. trépanation)

triceps *s.m.* - mușchi cu trei ligamente la un capăt (<fr. triceps)

tricrofiție *s.f.* - boală de piele contagioasă, provocată de o ciupercă parazită și caracterizată prin căderea părului (<fr. tricophytie)

trigemen *adj.* - *nerv* ~ = pereche de nervi cranieni care inervează o parte a pielii și a mușchilor feței (lat. trigeminus)

tripsină *s.f.* - enzimă secretată de pancreas, care descompune proteinele în aminoacizi (<fr. trypsine)

tripsinogen *s.n.* - formă inactivă a tripsinei (<fr. tripsinogene)

trombocit *s.n.* - celulă sangvină cu rol important în coagularea sângelui (<fr. thrombocyte)

tromboflebită *s.f.* - inflamație a peretelui unei vene cu formare de cheaguri de sânge (<fr. thrombophlébite)

trombopoieză *s.f.* - proces de formare a trombocitelor (<fr. thrombopoiese)

tromboză *s.f.* - obturație a unei artere ori vene printr-un cheag de sânge (<fr. thrombose)

trompă *s.f.* - canal prin care se elimină celulele sexuale formate de ovar (<fr. trompe)

tubaj *s.n.* - introducere în stomac sau alt organ cavitătar, pe cale bucală, a unui tub de cauciuc în scop explorator ori terapeutic (<fr. tubage)

tuberculostatic, -ă *adj., s.n.* (medicament) care împiedică înmulțirea bacilului tuberculozei (<fr. tuberculostatique)

tuberculoză *s.f.* - boală infecțioasă, cauzată de bacilul Koch, care afectează diverse organe (<fr. tuberculose)

tumefacție *s.n.* - umflătură provocată de tulburări ale circulației sângelui (<fr. tuméfaction)

tumefia *vr.* - a prezenta o tumefacție (<fr. tuméfier)

tumoare *s.f.* - excrescență patologică dintr-un țesut de formație nouă, rezultat printr-o înmulțire anormală a celulelor (<fr. tumeur)

tunică *s.f.* - membrană fibroasă care învelește unele organe (<fr. tunique)

tușeu *s.n.* - palpare a unui organ (<fr. touché)

www.trafic.r

U

ulcer *s.n.* - leziune a pielii sau a mucoasei gastrice, care are tendința să se întindă și să supureze (<fr. ulcere)

ulcerație *s.f.* - formare a unui ulcer; ulcerul însuși (<fr. ulcération)

uree *s.f.* - compus organic, produs de degradare a proteinelor din organism (<fr. urée)

uremie *s.f.* - prezența ureei în sânge (<fr. urémie)

ureter *s.n.* - canal pereche ce leagă rinichii de vezica urinară (<fr. uretere)

uretră *s.f.* - canal prin care se scurge urina din vezică (<fr. uretre)

uretrită *s.f.* - inflamație a ureterei (<fr. urétrite)

www.trafic.r

V

vaccin *s.n.* - preparat biologic din viruși atenuați, inoculat în organism în scop preventiv, împotriva bolilor infecțioase (<fr. vaccin)

vacuolă *s.f.* - cavitate din citoplasmă, cu o soluție apoasă (<fr. vacuole)

vag *s.m.* - nerv cranian cu rol important în funcționarea aparatului respirator, circulator și digestiv (<fr. vague)

vagotomie *s.f.* - secționare chirurgicală a nervului vag (<fr. vagotomie)

varicelă *s.f.* - boală infectocontagioasă cu erupție sub formă de bășicuțe (<fr. varicelle)

vascularizație *s.f.* - totalitatea vaselor sangvine sau limfatice ale unui organ, unei structuri biologice (<fr. vascularisation)

vasoconstricție *s.f.* - strâmtare a vaselor sangvine (<fr. vaso-contriction)

vasodilatație *s.f.* - dilatare a vaselor sangvine (<fr. vaso-dilatation)

veneric, -ă *adj.* - (despre boli) care afectează organele sexuale, transmițându-se prin contact sexual (<germ. venerisch)

venerologie *s.f.* - studiul bolilor venerice (<fr. vénérologie)

ventral, -ă *adj.* - din regiunea pântecelui (<fr. ventral)

ventricul *s.n.* - cavitate internă a unui organ (inimă, creier etc.). (<fr. ventricule)

vermifug, -ă *adj., s.n.* - (medicament) care distruge viermii intestinali (<fr. vermifuge)

vertebră *s.f.* - fiecare dintre oasele în formă de inel care constituie coloana vertebrală (<fr. vertebre)

vertex *s.n.* - creștetul capului (<fr. vertex)

vestibul *s.n.* - prima cavitate a urechii interne (<fr. vestibule)

vezicant, -ă *adj., s.n.* - (substanță) care bășică pielea (<fr. vesicant)

vezică *s.f.* - organ cavitătar în care se acumulează (temporar) un lichid de excreție (<lat. vesica)

veziculă *s.f.* - **1.** vezică mică **2.** bășicuță plină de lichid care apare pe piele și mucoase în diferite boli (<fr. vésicule)

virologie *s.f.* - parte a microbiologiei care studiază virusurile (<fr. virologie)

viroză *s.f.* - boală infecțioasă provocată de un virus (<fr. virose)

viscere *s.n. pl.* - organele din cavitățile mari ale corpului (<fr. viscères)

visceral, -ă *adj.* - al viscerelor (<fr. visceral)

vitamină *s.f.* - compus organic complex, indispensabil organismului (<fr. vitamine)

vomitiv, -ă *adj., s.n.* (medicament) care provoacă vomitare (<fr. vomitif)

X

xantocromie *s.f.* - colorație în galben - verzui a pielii (<fr. xanthochromie)

xantom *s.n.* - tumoare benignă galbenă, conținând colesterol (<xanthome)

xantopsie *s.n.* - tulburare a vederii, care face ca totul să pară galben (<fr. xanthopsie)

xerodermie *s.f.* - boală congenitală caracterizată prin uscarea și descuamarea pielii (<fr. xérodermie)

xeroftalmie *s.f.* - opacifiere a corneei, provocată de lipsa vitamieni A (<fr. xérophtalmie)

Z

zaharină *s.f.* - compus organic solid, cristalizat, cu mare putere de îndulcire (<fr. saccharine)

zigomă *s.f.* - prelungirea osului temporal (<fr. zygoma)

zigot *s.m.* - celulă rezultată din unirea a doi gameți (<fr. zygote)